Мої предки були не вбогі
На пісні та свячені ножі —
З моїх предків, хвалити Бога,
Заволокам ніхто не служив!

Дарували від батька до сина
Честь у спадок — як білу кість!
Мої предки були красиві —
Ворогам на подив і злість.

Хай не славою (Бог там з нею!) —
Як присягою на шаблях,
Мої предки владали землею:
Їм належала ця земля!

І цупким, наче нить основи
Крізь віки однієї сім'ї,
Невразливим — пронесли слово
І внизали в легені мої...

Ох і моцна була порода —
Соловки, Магадан, Колима...
Мої предки були народом —
Тим народом,
якого нема.